

2013 december Vers

Beck Tamás: Utolsó járat; Magyar földműves sírverse

Utolsó járat

Sejtettem, nem érkezik meg a megszabott időre,
holott a pontosság spekulatív erkölcsi tőke.
Szorongva vártam, akár egy szövettani eredményt.
Odaképzeltetek egy ülésre, mintha szemeznénk,
s a hármass metró vonalát megjártam oda – vissza.
Csönd volt és sötét. Erre vágyik minden onanista,
aki a város tudatalattijába jegyet vált,
mert érzi: odafönt a tavasz illata penetráns.

Magyar földműves sírverse

Birtokain közmunkásként földet saraboltam,
hogyha dacom honn tart, tán éhen halok úgy.
Ő ölt meg, nem az éhség. Azzal, hogy megalázott.
Némelyek úgy tudják, hogy leszakadt a kötél.

Kapcsolódó írások:

1. **Beck Tamás: 36; Utolsó utazás; Hanyatlás** A szíve vitte el, akár egy idegenvezető. Odaát az

üdvörténet...

2. **Beck Tamás: Ernst Kaltenbrunner az utolsó szó jogán; Éjjel, apámmal** Mozdulatlanul kell feküdnöm az ágyban, apám a legkisebb neszre is...
3. **Beck Tamás: A falon túl** Korán feküdtem aznap, épp nyolc vagy kilenc lett, amikor érezni...
4. **Beck Tamás: Zivatarcellában** Csoda történt: hamadnapra feltámadt a szél. Számtalan vaku fénye villan,...
5. **Beck Tamás: Juditnak; Felismerés** Mikor hozzád hajoltam, olyan csönd lett, hogy suttogóra fogták kint...

Cimkék: **Beck Tamás**

Cimkék: **Beck Tamás**